

[Hans Knudsen.]

haft fordel af at kunne bruge egne produkter, en betydelig skattemæssig fordel, så forhåbentlig vil det nye princip på dette område også finde den nødvendige tilslutning.

Da vi i sin tid gennemførte kontrolloven, blev der fastsat visse straffebestemmelser for bevidst urigtige selvangivelser. Blandt disse straffebestemmelser var også bestemmelsen om offentliggørelse i statstidende, når det drejer sig om særlig graverende tilfælde. Denne offentliggørelsesbestemmelse var udgået i den forrige regerings forslag, og bestemmelsen er heller ikke med i det foreliggende lovforslag, men i henhold til finansministerens udtalelser ved fremsættelsen er det nu ud fra helt andre motiver end den foregående regerings. Samtidig med at bestemmelsen om offentliggørelse udgår, er det meningen, at man i større udstrækning vil lade de groveste synderne behandle gennem offentlige retssager. Jeg er enig med finansministeren i, at der er noget urimeligt i den nuværende ordning. Det er jo urimeligt, at selv store skattesnydere kan klare deres forhold til stat og kommune og også overfor alle andre skatteydere med en eller anden frivillig aftale med skattevæsenet om efterbetaling.

Samtidig med at jeg beskæftiger mig med ligningsgrundlaget og kontrolforanstaltningerne, vil jeg også gerne fremsætte nogle betragtninger over problemet hustruens selvstændige selvangivelse og den selvstændige beskatning af hustruindkomsterne. Da vi behandlede ligningsloven i efteråret 1952, gennemførte vi en bestemmelse om, at hustruen skulle have ret til at medunderskrive den fælles selvangivelse, og det må siges, at det ikke var nogen særlig rationel løsning; jeg tvivler også på, at den er blevet udnyttet i nogen stor udstrækning. Det er derfor i hvert fald på det område meget tilfredsstillende, at man nu går et skridt videre og får løst hele problemet om sambeskatning. I lovforslaget gives der nu hustruernes adgang til, hvis de ønsker det, eller hvis manden forlanger det, at selvangive for sig, og i sådanne tilfælde kommer mand og hustru da hver for sig til at stå til ansvar for selvangivelsen, ligesom de kan få hver sin skattebillet, selvom sambeskatningen bibeholdes. Jeg tror, det er det

længste, man kan nå, dersom man ikke vil gå til at ophæve sambeskatningen.

Men problemet sambeskatning vil jo ikke længere bestå, hvis man gennemfører de nye principper for beskatningen, som er angivet i lovforslaget. Jeg tror, det ligger sådan, at de, der i sin tid kæmpede så bravt for at få ophævet sambeskatningen, efterhånden har gjort den erfaring, at selv under det nuværende system med forskellige fradrag for henholdsvis forsørger og ikke-forsørger var det alligevel sådan, at langt, langt de fleste havde fordel af sambeskatningen, fordi den forøgede progression i beskatningen ved indtægternes sammenlægning i langt, langt de fleste tilfælde blev ophævet, ja, mere end ophævet ved de forøgede forsørgerfradrag; man skal i hvert fald temmelig langt op i indkomstskaalen, før sambeskatningen som forsørger bliver dyrere end særbeskatningen som ikke-forsørger. Nu bevares dog efter forslaget sambeskatningen som nævnt med den ændring, at hver af ægtefællerne får egen selvangivelse og egen skattebillet, hvis de ønsker det, men skatten udregnes efter den fælles indkomst, og skattebeløbet vil blive nøjagtigt det samme, uanset om man behandler indkomsterne hver for sig og giver et personligt fradrag til hver enkelt, eller man lægger indkomsterne sammen og giver det dobbelte personfradrag. Det er blot en af de mange fordele, der opnås ved at beskatte alle indkomster op til omkring 20 000 kr. med samme skatteprocent. Sambeskatningen skulle således ikke længere være noget problem for andre end dem, der tilsammen tjener mere end de 20 000 kr. Her ville det naturligvis være en fordel, også efter de nye skatteforslag, om man kunne få indtægterne delt — om der er nogen rimelighed i en sådan begunstigelse, er så en helt anden sag.

De nye beskatningsprincipper har også til følge, at man helt ophæver hustrufradraget. Det er den logiske følge af, at man ophæver den progression, som i sin tid var begrundelsen for, at man fik hustrufradragene gennemført. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, måtte man jo i sin tid gennemføre hustrufradraget, fordi der ellers blev en urimelig skattestigning, når to indtægter blev lagt sammen. Udover det at forhindre en stærkere be-